

Notat

Teknik- og Miljøforvaltningens udtalelse til Borgerrådgiveren ift. nyhedsbrev i forlængelse af dom fra Højesteret den 7. december 2020

26. april 2021

Sagsnummer
2019-0232994

Teknik- og Miljøforvaltningen ønsker indledningsvist også at takke for et godt møde den 22. marts 2021, hvor forvaltningen orienterede Borgerrådgiveren om status for opfølgning ift. erhvervsaffaldsgebyret i lyset af dommen i Højesteret den 7. december 2020.

Borgerrådgiveren har efterfølgende pr. brev af 26. marts 2021 valgt at igangsætte en undersøgelse af Teknik- og Miljøforvaltningens kommunikation på hjemmesiden efter Højesterets dom af 7. december 2020. Hertil har Borgerrådgiveren anmodet Teknik- og Miljøforvaltningen om en udtalelse ift. det udsendte nyhedsbrev i kølvandet på dommen, herunder hvilken konkret medieomtale, forvaltningen fandt det relevant at imødegå ift. nyhedsbrevets affattelse.

Forvaltningen vil i nedenstående besvare de forskellige spørgsmål, som Borgerrådgiveren har rejst ift. affattelsen af nyhedsbrevet af 7. december 2020. Derefter belyses den konkrete medieomtale.

Endeligt adresseres spørgsmålet om forældelse, jf. Borgerrådgiverens andet brev af ligeledes 26. marts 2021, hvor Borgerrådgiveren yder konsultativ bistand til spørgsmålet, idet forvaltningen noterer sig, at Borgerrådgiveren ikke har fundet anledning til at igangsætte en undersøgelse af dette isolerede forhold.

Borgerrådgiverens kritikpunkt ift. kommunens angivelse af at have fulgt reglerne

Som det første adresserer Borgerrådgiveren, at nyhedsbrevet indledningsvist flere steder anfører, at Københavns Kommune fulgte reglerne. Ifølge Borgerrådgiveren gengiver nyhedsbrevet ikke den centrale præmis om, at Højesteret fandt, at den administrerede praksis ikke var i overensstemmelse med retsgrundlaget.

Teknik- og Miljøforvaltningen medgiver, at den administrerede praksis ift. den konkrete virksomhed ikke var i overensstemmelse med retsgrundlaget, hvilket også tydeligt adresseres i nyhedsbrevet.

Det var dog ift. dommen af stor betydning for forvaltningen, at hjemmelsgrundlaget for opkrævningen af erhvervsaffaldsgebyret ikke blev underkendt, hvilket skete ifm. den tidligere behandling i Østre Landsret. Det er på denne baggrund, at angivelsen af, at "kommunen har fulgt reglerne", skal ses. Dette var en vigtig del af kommunikationen udadtil i umiddelbar og direkte forlængelse af dommens resultat, som fandt

Stab
Økonomipartner BPM og PARC
Njalsgade 13
Postboks 380
2300 København S

EAN-nummer
5798009809452

sted s.d., herunder ikke mindst da forvaltningen var direkte adspurgt af pressen, ligesom der var stort politisk fokus på sagen og den endelige doms konsekvenser.

Borgerrådgiverens kritikpunkt ift. anvendelsen af ordet "eventuelle" ift. konsekvenser for andre virksomheder

For det andet nævner Borgerrådgiveren, at nyhedsbrevet taler om eventuelle konsekvenser ift. lignende virksomhedstyper, hvilket ifølge Borgerrådgiveren harmonerer mindre godt med, at forvaltningen på dette tidspunkt måtte være vidende om, at dommen ville få konsekvenser for andre erhvervsdrivende.

Teknik- og Miljøforvaltningen anerkender Borgerrådgiverens holdning, idet brugen af ordet *eventuelle* i et retrospektivt perspektiv kunne have været undladt.

Hertil skal forvaltningen bemærke, at nyhedsbrevet er affattet på samme dag som afsigelse af dommen i Højesteret, hvorfor det i det lys også skal ses som en dørtrinsmeddelelse på vej ud af retten.

De implikationer, som dommen i Højesteret ville medføre ift. lignende virksomhedstyper, skulle på tidspunktet for nyhedsbrevets affattelse først undersøges nærmere af forvaltningen. Det er i det lys, at brugen af ordet *eventuelle* skal ses.

Borgerrådgiverens kritikpunkt ift. kommunens oplysninger om helt særlige sager, hvor erhvervsdrivende burde være undtaget

Som det tredje påpeger Borgerrådgiveren, at nyhedsbrevet oplyser, at der er *helt særlige sager*, hvor erhvervsdrivende burde have været fritaget for gebyret. Ifølge Borgerrådgiveren burde forvaltningen have været vidende om, at det drejede sig om et større antal sager og altså ikke blot helt særlige sager.

Teknik- og Miljøforvaltningen henviser til ovenstående beskrivelse om, at nyhedsbrevet er affattet på samme dag som afsigelse af dommen i Højesteret. Dvs. med de informationer som forvaltningen var i besiddelse af på det tidspunkt, og med et hovedbudskab om, at hvor sagen ikke var vundet fuldt ud, så var resultatet af Højesterets dom modsat Østre Landsrets afgørelse alt andet lige af en anden og noget mindre indgribende karakter for kommunen.

Det var på daværende tidspunkt forvaltningens vurdering, at dommen i Højesteret – med anerkendelsen af hjemmelsgrundlaget for opkrævningen af erhvervsaffaldsgebyret – alene ville have konsekvenser for et meget begrænset antal erhvervsdrivende.

De initiale opgørelser, som forvaltningen gennemførte i kølvandet på dommen i Højesteret viste, at i alt 746 virksomheder stod til at skulle have tilbagebetalt erhvervsaffaldsgebyret for årene 2017 og 2018, hvilket skal ses i lyset af i alt 45.633 antal udsendte gebyropkrævninger for disse to år. Det er ud fra det perspektiv, at formuleringen *helt særlige sager* skal læses.

Forvaltningen medgiver og bemærker, at nyhedsbrevet på enkelte punkter burde have haft en mere nuanceret ordlyd ift. rækkevidden af dommen, hvis det skulle udarbejdes på ny med den viden, som forvaltningen efterfølgende kom i besiddelse af, herunder efter inddragelse af bemærkninger fra Folketingets Ombudsmand. Dette bl.a. på baggrund af, at antallet af fritagne virksomheder for årene 2017 og 2018 (dvs. ud fra dem der fik tilsendt en opkrævning) er steget fra 3.206 til 12.283 virksomheder, hvorved rækkevidden af dommen har vist sig større end først antaget. Dette særligt som følge af Ombudsmandens afsluttende bemærkninger til Københavns Kommune, som forvaltningen modtog 8. februar 2021.

Borgerrådgiverens anmodning om angivelse af konkret medieomtale ift. dommen

Som det fjerde punkt anmoder Borgerrådgiveren forvaltningen om at oplyse, hvilken konkret medieomtale, forvaltningen fandt det relevant at imødegå med nyhedsbrevets affattelse.

Forvaltningen oplyste på mødet den 22. marts 2021, at nyhedens affattelse skete i samråd med Horten Advokatpartnerselskab, som også havde ført sagen i Højesteret for Københavns Kommune. Dette bl.a. med henblik på at sikre, at erhvervsdrivende, der ikke reelt havde nogen mulighed for opnå tilbagebetaling – fx hvis virksomheden havde mange ansatte – ikke fik en fejlagtig opfattelse af dommens rækkevidde og brugte ressourcer på at søge for derefter at blive skuffede.

Teknik- og Miljøforvaltningen kan i denne henseende fx henvise til en artikel i Berlingske af 7. december 2020 [Højesteret fritager virksomhed for omstridt gebyr], hvor Svend Erik Holm, advokat og partner hos Plesner, der bistod sagsøger i søgsmålet mod Københavns Kommune, opfordrer erhvervsdrivende, der på baggrund af dommen mener at være blevet opkrævet et uretmæssigt erhvervsaffaldsgebyr til at kontakte den eller de kommuner, som har opkrævet gebyret.

Som et andet eksempel kan forvaltningen henvise til et indslag den 7. december 2020 i TV-2 Lorry [Principiel sag – Erhvervsdrivende får tilbagebetalt gebyr], hvor det nævnes, at Højesteret har afgjort en sag, der har principiel karakter. Det beskrives i indslaget, at kommuner har opkrævet et gebyr for erhvervsaffald fra 2011 frem til 2019, selv om de erhvervsdrivende ikke mener, at de har gjort brug af kommunernes ordning for erhvervsaffald.

Det var denne konkrete type medieomtale, som forvaltningen fandt det relevant at forsøge at give et modspil til i affattelsen af nyhedsbrevet, idet det var forvaltningens bekymring, at fx de to angivne medieomtaler – særligt i lyset af Højesterets stadfæstelse af hjemmelgrundlaget for opkrævningen af erhvervsaffaldsgebyret – kunne få en bredere skare af erhvervsdrivende til at søge om tilbagebetaling af gebyret, helt uden at skele til principperne i dommen fra Højesteret.

Hertil bemærkes, at det af sagen omfattede gebyr i hele opkrævningsperioden har været omstridt og givet anledning til et stort antal henvendelser/klager – ofte med angivelse af, at gebyret ikke vurderes at være lovligt opkrævet. En Højesteretsdom, der blev afsagt til fordel for en

konkret virksomhed, der i sin ordlyd samtidig ikke var specifik om udstrækningen ift. andre virksomheder, vurderedes mellem forvaltningen og forvaltningens juridiske rådgiver at give risiko for fortsatte misforståelser/forventninger om tilbagebetaling, som ikke ville blive indfriet, og som dermed ville kunne rejse et isolerede efterspil af egen natur.

Det kan hertil oplyses, at mange erhvervsdrivende i deres ansøgning om tilbagebetaling efterfølgende har henvist til et generelt ulovligt gebyr. Dette understøtter forvaltningens vurdering ift. vinklingen af kommunikationen i nyhedsbrevet.

Borgerrådgiverens kommentarer i relation til spørgsmålet om forældelse

Borgerrådgiveren har i det andet fremsendte brev af 26. marts 2021 fremkommet med bemærkninger i relation til spørgsmålet om forældelse ift. det opkrævede erhvervsaffaldsgebyr.

Teknik- og Miljøforvaltningen har noteret sig, at spørgsmålet om forældelse ikke er en del af Borgerrådgiverens undersøgelse, men at man i denne henseende formidler sin umiddelbare faglige vurdering i form af konsultativ bistand, hvilket forvaltningen takker for.

Borgerrådgiveren beskriver i relation til notatet om forældelsesspørgsmålet, der er udfærdiget af Horten Advokatpartnerselskab, at man er enig i, at kommunen ikke skal tilbagebetale affaldsgebyrer, som er forældede efter forældelsesloven.

Ligeledes erklærer Borgerrådgiveren sig enig i notatets konklusioner om, at der ikke i den skrevne lovgivning er regler, der giver adgang til at tilbagebetale affaldsgebyrer, der er forældede, og at der desuden ikke er hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne til at tilbagebetale gebyrer på frivillig basis, idet det tenderer virksomhedsstøtte.

Teknik- og Miljøforvaltningen kan ift. Borgerrådgiverens anførte bemærkninger om eventuel suspension af forældelsesfristen oplyse, at forvaltningen på ny har rådført sig med kommunens advokat i form af Horten Advokatpartnerselskab, som oplyser, man ikke har fundet anledning til at ændre den tidligere rådgivning af forvaltningen om spørgsmålet. Således finder Horten Advokatpartnerselskab fortsat, at det er den treårige forældelse, der er gældende for tilbagebetalingskravene, og at der ikke er indtrådt suspension af forældelsesfristen i forhold til de enkelte tilbagebetalingskrav.

Horten Advokatpartnerselskab bemærker i denne henseende, at bestemmelsen i forældelseslovens § 3, stk. 2, om suspension af forældelse som udgangspunkt kun vedrører ukendskab til faktiske forhold (faktisk vildfarelse), mens ukendskab til forståelsen af det retlige grundlag (retlig vildfarelse) ikke fører til suspension.

Denne sondring betyder ifølge Horten Advokatpartnerselskab, at domme, der fastlægger, hvordan en bestemt retsregel skal forstås, i udgangspunktet ikke fører til suspension af forældelsen i forhold til andre sager, der er afgjort efter samme retsgrundlag, da den usikkerhed om retsgrundlaget, som fastlægges ved den pågældende dom, udgør en retlig vildfarelse og ikke en vildfarelse vedrørende faktiske forhold.

Ift. Borgerrådgiveres bemærkninger og henvisning til Vestre Landsrets dom omtalt i Ugeskrift for Retsvæsen 2019, s. 519 om mangelfuld vejledning, bemærkes, at den af forvaltningen foreslåede tilbagebetalingsmodel netop er foreslået for at imødekomme betragtninger om vejledningsmangler, idet modellen ikke sonderer mellem virksomheder, der søgte om dispensation fra affaldsgebyret, og virksomheder, der ikke søgte om dispensation fra affaldsgebyret.

Der er således ved forvaltningens tilbagebetalingsmodel taget højde for, at der kan være virksomheder, der på grund af vejledning fra kommunen har afstået fra at søge om dispensation. Disse virksomheder er i relation til tilbagebetaling blevet ligestillet med virksomheder, der konkret søgte om og fik afslag på dispensation.

Idet forvaltningen henviser hertil, finder forvaltningen ikke grundlag for at foretage sig yderligere udover den ramme for håndteringen af spørgsmålet, herunder ved fastlæggelse af tilbagebetalingsmodel, der er tilrettelagt i samarbejde med Horten Advokatpartnerselskab for håndtering af Højesterets afgørelse af sagen.

Samlet set håber Teknik- og Miljøforvaltningen, at Borgerrådgiveren med denne udtalelse har fået fyldestgørende og tilfredsstillende svar på de forskellige spørgsmål, som man har stillet.

Venlig Hilsen

Thomas Højlt
Vicedirektør i Stab